

The following document has been digitally signed. Information of signers and documents

Document

Fingridin lausunto
luonnoksesta hallituksen
esitykseksi eduskunnalle
laiksi sähkömarkkinalain
muuttamisesta.pdf

Filename

8d48cf11f3ad46b5d1ac476dfbe7ab2bc19aba17d9e5ecd40e197e0685d95df8e3f3
6f1649fbf200c541bcf0cf2843863153a53617eee19410a5498447420c33

Checksum

Signed by:

Jussi Jyrinsalo

Name

Authentication method: email, SMS-authentication

Signing method: Genericoidc

Fingrid

Company

9.10.2026

Date

Using the link below, you can verify the authenticity of the file

When a process has been started strong hash(SHA-512) has been calculated of all of the documents which belongs to the process. With verify link you can ensure that document you are holding is the same which has been attached to the process at first point.

<https://sign.fingrid.fi/verify.cgi?link=tmUdXH6AzIDMVL358gouygrUXhRluQNVyW62oep9N1hT6J1b3k>

9.10.2026

Fingrid Oyj:n lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sähkömarkkinalain muuttamisesta**Yleistä**

Fingrid Oyj kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto. Fingrid pitää esitystä kokonaisuutena tarpeellisenä ja kannatettavana. Työ- ja elinkeinoministeriö on onnistunut valmistelemaan lyhyessä ajassa laajan ja vaativan sääntelykokonaisuuden. Esityksessä on tunnistettu onnistuneesti sähköverkon kapasiteetin niukkuudesta aiheutuvat haasteet sekä tarve kohdentaa käytettävissä olevaa kapasiteettia nykyistä tarkoituksenmukaisemmin, ennakoitavammin ja tehokkaammin. Ehdotettu etusijamenettely on keskeisiltä lähtökohdiltaan linjassa sähköjärjestelmän tehokkaan kehittämisen ja olemassa olevan verkkokapasiteetin mahdollisimman tarkoituksenmukaisen hyödyntämisen kanssa. Fingrid on sitoutunut edistämään sitä, että hakemusten käsittely voidaan aloittaa mahdollisimman nopeasti ja sujuvasti, viimeistään 6 kk lain voimaantulon jälkeen. Tässä onnistuminen vaatii hyvää yhteistyötä sidosryhmien välillä.

Fingrid pitää esitykseen sisältyvää tarjouspyyntöjen käsittelyä erissä käytännöllisenä keinona soveltaa etusijamenettelyä. Fingrid pitää perusteltuna, että etusijamenettelyä ja siihen liittyvää eräkäsittelyä sovelletaan koko maassa. Jos pyrittäisiin määrittelemään ruuhkattomat alueet, joilla käsittelyä ei sovellettaisi, niiden määrittely ei olisi pysyvä, ja toisaalta ruuhka voi olla myös paikallista. Yksikin suuritehoinen hanke voi muuttaa aiemmin ruuhkattoman alueen liittämisorjoitteiseksi. Siksi erillinen ruuhkattomien alueiden määrittely heikentäisi ennakoitavuutta ja hidastaisi kapasiteetin jakamista. Lisäksi lain muut tavoitteet, kuten joustavan tuotantokapasiteetin lisääminen, edellyttävät joka tapauksessa eräkäsittelyä.

Lakiluonnos sisältää kuitenkin kohtia, joita on välttämätöntä täsmentää tai muuttaa. Muutokset ovat tarpeen, jotta etusijamenettely saavuttaa sille asetetut tavoitteet, sääntelyä ei voida kiertää ja menettely on oikeudellisesti selkeä sekä käytännössä toimeenpantavissa niin kantaverkossa kuin jakeluverkoissa. Erityisen tärkeitä ovat:

1. Jokainen eräkäsittely tulisi tehdä puhtaalta pöydältä. Osallistuminen aikaisempaan eräkäsittelyyn ei saa antaa hankkeelle etusijaa myöhemmässä eräkäsittelyssä. Muutoin aiemmin käsitellyt hankkeet voisivat käytännössä saada pysyvän jonosijan uusien hakijoiden edelle, jolloin etusijamenettely menettäisi merkityksensä.
2. Lain ei tule edellyttää verkkoyhtiöitä jakamaan sellaista verkkokapasiteettia, jonka toteuttamista ei ole vielä varmistettu investointipäätöksin. Muutoin etusijamenettely menettää merkityksensä, ja verkkoyhtiöiltä voitaisiin edellyttää investointeja, joiden toteuttaminen ei olisi taloudellisista, teknisistä tai yhteiskunnalliseen hyväksyttävyyteen liittyvistä syistä mahdollista.
3. Etusijamenettelyn ei tule estää tai hidastaa voimalaitoksille asetettujen järjestelmätekniisten vaatimusten täyttämiseksi tarvittavien sähkövarastojen liittämistä järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan määrittelemässä ja hyväksymässä laajuudessa. Muutoin menettely voisi estää tai hidastaa sähkön tuotannon kasvua erityisesti tuulivoiman rakentamiseen soveltuvilla alueilla.

9.10.2026

Etusijaryhmässä 1 tulee voida liittää verkkoon eräksittelystä riippumatta sen kokoisia sähkövarastoja kuin esimerkiksi suuntaajastabiiliusvaatimusten täyttäminen edellyttää, ja näitä varastoja tulee voida ladata myös sähköverkosta. Vaatimusten edellyttämän koon ylittävälle osuudelle ei tule antaa etusijaryhmän 1 mukaista etusijaa.

4. Joustositoumuksen tulee olla lisäinen, jotta sitoumus tosiasiallisesti kasvattaa joustavan kapasiteetin määrää järjestelmässä.
5. Tuotanto- ja joustositoumusten jatkuva valvontavastuu tulee asettaa Energiaviraston tehtäväksi.
6. Liittynän pääasiallisen käyttötarkoituksen määrittelyyn, olemassa olevan liittytäkapasiteetin uudelleenkohdentamiseen, suljettuihin jakeluverkkoihin sekä liittytöjen pilkkomiseen liittyvät etusijamenettelyn kiertämismahdollisuudet tulee estää.
7. Etusijamenettelyn lisäksi ja siitä riippumatta tarvitaan mahdollisuus tehdä aidosti pysyviä joustavia liittymissopimuksia, joita ei voida peruuttaa Energiaviraston toimesta [SML § 20 c. 4. mom.].
8. Mikäli olemassa olevan teollisuuden sähköistymisen edellyttämää siirtoverkon kapasiteettitarvetta ei oteta etusijamenettelyssä huomioon, näiden laitosten toiminnan jatkumisen kannalta välttämätön sähköistäminen voi estyä.
9. Yhteiskunnan toiminnan kannalta kriittisten sähkönkäyttökohteiden liittäminen etusijaryhmässä 1 on perusteltua, mutta arviointiperusteet tulee määritellä täsmällisesti. Laissa tulee edellyttää yhteiskuntakriittisyyden takia etusijaa hakevaa liittyjää toimittamaan hakemuksen yhteydessä esimerkiksi Huoltovarmuuskeskuksen, Puolustusvoimien tai Väyläviraston lausunto liittynän saamisen tai liittymistehon kasvattamisen yhteiskuntakriittisyydestä. Pelkkä välillinen yhteys kriittiseen toimintaan ei saa riittää: esimerkiksi uutta sähkökattilaa, lämpöpumppua tai hukkalämpöä luovuttavaa datakeskusta ei tule sijoittaa etusijaryhmään 1 sillä perusteella, että sen tuottamaa lämpöä hyödynnetään esimerkiksi kaukolämpöjärjestelmässä.
10. Fingrid pitää erittäin tärkeänä, että laki tulee voimaan suunnitellusti 1.1.2027. Ennakoitava ja ripeä voimaantulo on tarpeen lain tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi, liittymissopimushakemusten käsittelyyn ja verkkokapasiteetin jakamiseen liittyvän epävarmuuden vähentämiseksi sekä hakijoiden tasapuolisen ja ennakoitavan kohtelun varmistamiseksi.

Lakiesityksen mukaisesti etusijamenettely ei koske voimalaitoksia, eikä Fingrid näe sen laajentamista voimalaitoksiin tarpeelliseksi tässä vaiheessa. Fingrid on sitä mieltä, että lakiin tulisi kirjata, että voimalaitosten liittämisessä voidaan toistaiseksi soveltaa first-in-first-serve mallia ja niiden liittämisestä koskevia tarjouspyyntöjä tulisi käsitellä jatkuvasti, mitä myös ala käsityksemme mukaan toivoo. Kapasiteetin jakaminen tasan hakijoiden kesken riskeeraa tuotantohankkeiden toteutumisen. Jos first-in-first-serve mallia ei enää nähdä mahdolliseksi, tulisi kapasiteetti jakaa voimalaitoshankkeille haettujen tehojen suhteen priorisoiden säätövoMAINvestointeja.

9.10.2026

Lisäksi Fingrid ehdottaa, että lakimuutoksen yhteydessä luodaan etusijamenettely järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan lunastuslupien käsittelylle sekä määritellään lunastuslupien käsittelylle kuuden kuukauden käsittelyaika.

Yllä mainittuja kannanottoja ja niiden perusteluja sekä muita lakiluonnoksen kannalta keskeisiä huomioita käsitellään yksityiskohtaisemmin jäljempänä lausunnossa.

Etusijamenettelyn soveltamisala ja määritelmät

Liitynnän pääasiallinen käyttötarkoitus

Lakiluonnos on epäselvä siltä osin, milloin liityntää voidaan pitää sähköntuotantoliittymänä ja milloin kulutusliittymänä. Myös sähkönkäyttökohde olisi hyvä lisätä määritelmiin.

Ehdotetun 20 d §:n 1 momentin mukaan etusijamenettelyä sovellettaisiin myös voimalaitosta palvelevaan liityntään, jos liitynnän pääasiallisena käyttötarkoituksena on sähkönkäyttökohteen tai sähkövaraston liittäminen. Sääntelyä tulee täsmentää siten, että liitynnän pääasiallisesta käyttötarkoituksesta riippumatta etusijamenettelyä sovelletaan liitynnän kautta otettavaan sähkönkulutukseen tai varaston lataamiseen siltä osin kuin kyse ei ole voimalaitoksen omakäytöstä. Sähkönkäyttökohde ja sähköverkosta ladattava sähkövarasto tulee tällöin sijoittaa etusijaryhmään ehdotetun 20 f §:n mukaisten tehorojojen ja muiden perusteiden mukaisesti. Muutoin uutta sähkönkulutusta tai sähköverkosta ladattavia sähkövarastoja voitaisiin liittää olemassa olevan tai uuden sähköntuotannon yhteyteen etusijamenettelyn ohi.

Vastaavasti sähkönkäyttökohteen yhteyteen rakennettava sähkövarasto tulee katsoa etusijamenettelyssä osaksi sähkönkäyttökohdetta vain siltä osin kuin sähkövarasto on tarpeen sähkönkäyttökohteen toiminnan varmistamiseksi tai järjestelmäteknisten vaatimusten täyttämiseksi. Tällainen sähkövarasto ei saa kasvattaa sähkönkäyttökohteen liittymistehoa.

Liitynnän pilkkomisen estäminen

Liitynnän pilkkomisen estäminen on välttämätöntä etusijamenettelyn toteutumisen varmistamiseksi. Sääntelyssä tulee estää tilanne, jossa tosiasiallisesti samaan hankekokonaisuuteen kuuluvat sähkönkäyttökohdet tai sähkövarastot jaetaan muodollisesti useisiin liittyymiin alempien tehorojojen tai paremman etusijaryhmän saavuttamiseksi.

Arvioinnissa tulee voida tarkastella samaan hankekokonaisuuteen, alueeseen tai tosiasialliseen käyttötarkoitukseen kuuluvia liittyymiä kokonaisuutena. Muutoin lakiehdotuksessa asetetut tehorajat ja niihin perustuvat etusijaryhmät ovat kierrettävissä.

Olemassa olevan liittymistehon uudelleenkohdentaminen

Lakiin tulee lisätä säännös siitä, ettei olemassa olevan liitynnän sopimustehoa voida ilman uutta etusijakäsittelyä kohdentaa sellaiselle sähkönkäyttökohteelle, joka kuuluisi eri

9.10.2026

etusijaryhmään kuin se käyttökohde, jonka perusteella kapasiteetti on alun perin myönnetty.

Tällainen säännös on tarpeen erityisesti siksi, että jakeluverkoissa on vanhastaan ylimitoitettuja liittymiä, joiden sopimusteho ylittää huomattavasti nykyisen käytön. Muutoin olemassa olevaa mutta tosiasiallisesti käyttämätöntä liittymistehoa voitaisiin kohdentaa uudelle sähkökäyttökohteelle etusijamenettelyn ohi.

Etusijamenettelyn tavoitteiden ja verkonkäyttäjien tasapuolisen kohtelun toteutumiseksi liittynnän käytön olennaista muuttamista tulee käsitellä samalla tavoin kuin uutta liittyntää koskevaa liittymishakemusta.

Etusijamenettelyn soveltaminen sähkön tuotantoon

Lakiesityksen mukaisesti etusijamenettely ei koske voimalaitoksia, eikä Fingrid näe sen laajentamista voimalaitoksiin tarpeelliseksi tässä vaiheessa. Fingrid on sitä mieltä, että lakiin tulisi kirjata, että voimalaitosten liittämisessä voidaan toistaiseksi soveltaa first-in-first-serve mallia ja niiden liittämistä koskevia tarjouspyyntöjä tulisi käsitellä jatkuvasti, mitä myös ala käsityksemme mukaan toivoo. Kapasiteetin jakaminen tasan hakijoiden kesken riskeeraa tuotantohankkeiden toteutumisen. Jos first-in-first-serve mallia ei enää nähdä mahdolliseksi, tulisi kapasiteetti jakaa voimalaitoshankkeille haettujen tehojen suhteen priorisoiden säätövoimainvestointeja.

Tarjouspyyntöjen eräkäsittely

Eräkäsittelyjen lukumäärä ja määrääjat

Fingrid pitää eräkäsittelyjä käytännöllisenä keinona soveltaa etusijamenettelyä. Lakiluonnoksen mukaan etusijaryhmiin 2–4 kuuluvat tarjouspyynnöt käsiteltäisiin etusijaryhmäkohtaisissa erissä kaksi kertaa vuodessa.

Fingrid pitää vähintään kahta eräkäsittelyä vuodessa sopivana toteuttamisfrekvenssinä. Laissa ei kuitenkaan tulisi estää käsittelyä tätä useammin, jos verkonhaltijan prosessit ja kapasiteettitilanne mahdollistavat sen. Säännöksen tulisi tämän vuoksi määrittää kaksi käsittelykertaa vuodessa vähimmäismääräksi.

Eräkäsittelyt tulee olla määritelty laissa liittymistä koskevien tarjouspyyntöjen jättämisen ajankohtien mukaan. Näin verkkoyhtiöt pystyvät vastaamaan ripeästi kyselyihin niillä alueilla, joissa kapasiteetinjakko suppeenee nopeasti.

Ehdotamme tästä syystä täsmennettävän 20 h §:n 2 momenttia seuraavasti: Verkonhaltijan on käsiteltävä etusijaryhmiin 2-4 kuuluvat tarjouspyynnöt etusijaryhmäkohtaisissa erissä vähintään kaksi kertaa vuodessa. Erässä käsitellään ennen sen käsittelyn alkamista saapuneet tarjouspyynnöt. Verkonhaltijoiden on sovittava yhteen päivämäärät, johon mennessä tarjouspyyntöjen tulee olla jätetty, jotta ne käsitellään samassa erässä.

Mikäli tarjouspyyntö edellyttää kapasiteettia kantaverkonhaltijan tai toisen jakeluverkonhaltijan verkosta, tulee verkonhaltijan lähettää tarjouspyyntö oleellisine

9.10.2026

tietoineen tälle verkonhaltijalle. Tämä verkonhaltija, loppukädessä kantaverkonhaltija, asettaa tarjouspyynnöt etusijamenettelyn mukaiseen järjestykseen. Tarjouspyynnöt käsitellään syrjimättömästi riippumatta siitä, kenen verkonhaltijan verkkoa tarjouspyyntö koskee. Liittyjän tarjouspyyntöön vastaa se verkonhaltija, jonka sähköverkkoa tarjouspyyntö koskee.

Tarjouspyyntöihin tulee vastata sitä mukaan, kun kapasiteettijako selviää kyseisen tarjouksen osalta. Verkonhaltija ei siis vastaa yhtenä päivämääränä kaikkiin tarjouspyyntöihin, jotka on käsitelty kyseisessä erässä.

Kapasiteetin jakoperiaatteet

Jokainen eräkasittely tulisi tehdä puhtaalta pöydältä. Osallistuminen aikaisempaan eräkasittelyyn ei saa antaa hankkeelle etusijaa myöhemmässä eräkasittelyssä. Muutoin aiemmin käsiteltyt hankkeet voisivat käytännössä saada pysyvän jonosijan uusien hakijoiden edelle, jolloin etusijamenettely menettäisi merkityksensä.

Eräkasittely ruuhkattomilla alueilla

Lakiluonnoksen perusteella eräkasittelyä sovellettaisiin myös alueilla, joilla sähköverkon kapasiteetista ei ole niukkuutta. Pidämme tätä perusteltuna, sillä ruuhkattoman alueen määrittely ei olisi pysyvä, ja ruuhka voi olla myös paikallista. Yksikin suuritehoinen hanke voi muuttaa aiemmin ruuhkattoman alueen liittämisrajoitteiseksi. Siksi erillinen ruuhkattomien alueiden määrittely heikentäisi ennakoitavuutta ja hidastaisi kapasiteetin jakamista. Lisäksi lain muut tavoitteet, kuten joustavan tuotantokapasiteetin lisääminen, edellyttävät joka tapauksessa eräkasittelyä. Lakiluonnoksen tulisi tarvittaessa mahdollistaa verkonhaltijoille käsittelyn porrastaminen eri puolilla Suomea.

Sähköntuotannon liittämisen edellyttämät sähkövarastot

Sähkövarastojen liittäminen ilman eräkasittelyä on lakiluonnoksen mukaan mahdollista vain silloin, kun varastoa ei lainkaan ladata sähköverkosta. Jatkossa suuntaajakytketyltä tuuli- ja aurinkovoimalta kuitenkin tullaan edellyttämään joillakin alueilla tuotantoinvestoinnin yhteydessä verkon suuntaajalähtöistä stabiiliutta parantavaa ratkaisua, joka mahdollistaa uusien laitosten liittämisen aiheuttamatta verkolle ja muille asiakkaille teknisiä ongelmia. Ongelmat aiheutuvat tuuli- ja aurinkovoimalaitoksissa käytettyjen suuntaajalaitteiden vuorovaikutusilmiöistä, eikä niillä ole tekemistä liityntäkapasiteetin niukkuuden, verkon tehotasapainon hallinnan tai siirtokapasiteetin kanssa. Kustannustehokkain ratkaisu vaatimuksen täyttämiseksi tulisi todennäköisesti olemaan voimalaitoksen yhteyteen tai läheisyyteen sijoitettu sähkövarasto, jota ladattaisiin myös sähköverkosta.

Sähköntuotannon kasvuedellytysten varmistamiseksi verkosta ladattavia sähkövarastoja tulee siksi voida liittää verkkoon jatkuvasti etusijaryhmässä 1 eräkasittelystä riippumatta siltä osin kuin sähkövaraston liittäminen on tarpeen järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan määrittelemässä ja hyväksymässä laajuudessa sähköntuotannon liittämiseksi sähköntuotantovaltaiselle alueelle järjestelmäteknisten vaatimusten, kuten verkon suuntaajastabiiliusvaatimuksen täyttämiseksi. Etusijaryhmä 1 mukaisen etusijan antaminen on perusteltua vain sen kokoiselle varastolle, jota järjestelmäteknisen vaatimuksen, kuten suuntaajastabiiliusvaatimuksen täyttämiseksi vaaditaan. Tämän

9.10.2026

ylittävältä osalta etusijaryhmä 1:n mukaisen etusijan antaminen verkosta ladattavalle sähkövarastolle ei ole perusteltua, vaikka se sijoittuisi tuotannon yhteyteen. Fingrid tulee julkaisemaan vaatimukset ja päivittämään niitä tarpeen mukaan.

Ehdolliset liittymissopimukset

Ehdotetun 20 h §:n 5 momentin mukaan verkonhaltijan olisi otettava tarjouspyynnön käsittelyssä huomioon sähkönkäyttökohteen tai sähkövaraston kehitysaste. Perustelujen mukaan säännöksen tarkoituksena ei olisi muuttaa nykykäytäntöä.

Sääntelyssä ja sen perusteluissa tulee selkeästi vahvistaa, että verkonhaltija voi jatkossakin tarjota ehdollisia liittymissopimuksia. Ehdollinen liittymissopimus on tarpeen mahdollistaa liittyjien tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi. Ilman sitä luvitukseen sidotut kypsyyskriteerit syrjisivät luvitukseltaan poikkeuksellisen laajoja hankkeita ja voisivat käytännössä estää niiden toteutumisen. Etusijamenettely ei saa estää tällaisen sopimuksen tarjoamista hankkeelle, joka täyttää sovellettavat kehitysastetta koskevat vaatimukset.

Etusijaryhmät ja kapasiteetin kohdentaminen

Kohdennettava kapasiteetti

Lain ei tule edellyttää verkkoyhtiötä jakamaan sellaista verkkokapasiteettia, jonka toteuttamista ei ole vielä varmistettu investointipäätöksin. Muutoin etusijamenettely menettää merkityksensä, sillä hakemuksista muodostuu käytännössä jono, jossa ensimmäisenä liityntää hakenut voi varata vuosien päästä mahdollisesti rakennettavan kapasiteetin. Tällöin tulevaisuudessa liittymissopimuskypsyys saavuttaville hankkeille ei käytännössä jää lainkaan jaettavaa kapasiteettia. Mikäli verkkoyhtiön tulisi tehdä liittymissopimuksia vuosiksi eteenpäin, johtaisi se myös liittyjien epätasapuoliseen kohteluun, koska liittymissopimuksessa määritetään kulloinkin sovellettavat sopimusehdot, liittymismaksut ja tekniset vaatimukset. Lisäksi verkkoyhtiöiltä voitaisiin tällöin edellyttää investointeja, joiden toteuttaminen ei olisi taloudellisista, teknisistä tai yhteiskunnalliseen hyväksyttävyyteen liittyvistä syistä mahdollista.

Sijaintiperusteen täsmentäminen

Ehdotetun 20 h §:n 3 momentin mukaan etusijaryhmien 2 ja 3 sisäisen etusijajärjestyksen perusteet olisivat porrastetusti liittymän sijainti, joustositoumus ja tuotantositoumus. Sijainnin perusteella paremman aseman saisi tarjouspyyntö, joka koskee aluetta, jossa kapasiteettia on tarjottavissa. Tässä on kuitenkin epäselvyys: jos alueella todella on kaikille liittyjille kapasiteettia tarjottavissa, ei ole selvää, miksi tarjouspyyntö pitäisi asettaa etusijajärjestykseen. Etusijajärjestyksellä pitäisi olla käytännön merkitystä juuri silloin, kun samaa rajallista kapasiteettia ei riitä kaikille.

Säännöksessä ja sen perusteluissa tulee täsmentää, ettei sijaintiperustetta tule soveltaa siten, että ruuhkaisen alueen sisällä verkonhaltija joutuisi asettamaan eri sijainteja keskinäiseen paremmuusjärjestykseen. Muutoin voi syntyä tulkinta, jossa ruuhkaisella alueella vähemmän ruuhkaiseen paikkaan sijoittuva saa etusijan riippumatta jousto- ja

9.10.2026

tuotantositoumuksesta. Kun hankkeet sijaitsevat alueella, jolla kapasiteettia ei ole kaikille tarjottavissa, niiden keskinäisen järjestyksen tulee määräytyä joustositoumuksen ja tuotantositoumuksen perusteella.

Kapasiteetin jakaminen

Ehdotetussa 20 g §:ssä kapasiteetin jakaminen perustuu tarjouspyynnössä ilmoitettuun liittynän ottotehoon. Fingrid pitää lähtökohtaa hyväksyttävänä, mutta kapasiteetin tarjoaminen ei voi perustua puhtaasti asiakkaan omaan ilmoitukseen. Verkonhaltijalla tulee olla oikeus arvioida ilmoitetun tehon vastaavuutta hankkeen tosiasialliseen ja perusteltuun tarpeeseen.

Muussa tapauksessa liittyjällä olisi mahdollisuus vaikuttaa kapasiteetin jakamiseen ilmoittamalla tarpeeseensa nähden ylimitoitettu teho. Sääntelyssä tulee turvata se, että kapasiteettia varataan ja tarjotaan vain liittyjän osoittamaa, realistista tarvetta vastaavasti.

Etusijaryhmää 1 varten varattava kapasiteetti

Ehdotetun 20 g §:n 2 momentin mukaan verkonhaltijan olisi ennen kapasiteetin tarjoamista etusijaryhmiin 2–4 kuuluville tarjouspyynnöille varattava etusijaryhmään 1 kuuluvien liittymien ennakoidun kehityksen edellyttämä kapasiteetti. Säännöstä tulee täsmentää siten, että kapasiteettivaruksen on oltava kohtuullinen ja oikeasuhtainen.

Tarkemman sääntelyn tulee samalla jättää verkonhaltijalle riittävästi harkintavaltaa sovittaa kapasiteettivaraus kyseisen sähköverkon ja alueen olosuhteisiin. Liian yksityiskohtainen ja kaavamainen varausvelvollisuus voisi johtaa tarpeettoman suuren kapasiteetin varaamiseen ja muiden liittymien perusteettomaan viivästymiseen.

Kriittiset sähkönkäyttöpaikat

Yhteiskunnan toiminnan kannalta kriittisten sähkönkäyttökohteiden liittäminen tai liittymistehon kasvattaminen etusijaryhmässä 1 on perusteltua, mutta arviointiperusteet tulee määritellä täsmällisesti. Kriittistä toimintaa koskevaa poikkeusta tulee soveltaa vain, jos kyseisen liittynän liittymistehon kasvattaminen on välttämätöntä kriittisen toiminnan ylläpitämiseksi. Liittyjän tulee hakemuksen yhteydessä toimittaa esimerkiksi Huoltovarmuuskeskuksen, Puolustusvoimien tai Väyläviraston lausunto liittynän saamisen tai liittymistehon kasvattamisen yhteiskuntakriittisyydestä. Pelkkä välillinen yhteys kriittiseen toimintaan ei saa riittää: esimerkiksi uutta sähkökattilaa, lämpöpumppua tai hukkalämpöä luovuttavaa datakeskusta ei tule sijoittaa etusijaryhmään 1 sillä perusteella, että sen tuottamaa lämpöä hyödynnetään esimerkiksi kaukolämpöjärjestelmässä. Muutoin etusijamenettely käytännössä menettää merkityksensä, sillä teoriassa esimerkiksi kaukolämpöä voidaan tuottaa sähköllä tai hukkalämmöillä hyvin suuria määriä.

Olemassa olevan teollisuuden kasvu

Monille olemassa oleville teollisuuslaitoksille nykyisen fossiilisen energiankäytön korvaaminen puhtaalla sähköllä voi olla toiminnan jatkamisen edellytys pidemmällä tähtäimellä. Lakiluonnoksessa kuvatussa etusijamenettelyssä ei kuitenkaan ole keinoa varata sähköverkon kapasiteettia kohtuullisessa määrin myös olemassa olevan teollisuuden kasvuun ja sähköistymiseen, pois lukien alle 3 MW kokoluokassa oleva

9.10.2026

pienteollisuus. Tämä voi johtaa tilanteeseen, jossa olemassa olevan sähköintensiivisen teollisuuslaitoksen toiminnan sähköistäminen estyy siksi, että verkon kapasiteetti on kokonaisuudessaan kohdennettu muille hankkeille. Olemassa olevien ja siten sijaintiriippuvien teollisuuslaitosten todennettavien, julkisten ja näkyvissä olevassa tulevaisuudessa realisoituvien sähköistystarpeiden vaatiman liittymistehon kasvun priorisointi voi tällöin olla perusteltua. Varautuminen voitaisiin sitoa esimerkiksi luvituksen edistymiseen tai muihin mitattavissa oleviin välitavoitteisiin tai päätöksiin, jotta spekulatiiviset tavoitteet eivät turhaan varaisi kapasiteettia muilta liittyjiltä. Tällöin tulee myös valvoa, että varattu kapasiteetti käytetään tosiasiallisesti ainoastaan nykyisen toiminnan sähköistämiseen eikä uuden toiminnan sijoittamiseen nykyisen teollisen toiminnan yhteyteen.

Suljetut jakeluverkot

Etusijamenettelyä ei ehdotuksen mukaan sovellettaisi suljettuun jakeluverkkoon. Suljetun jakeluverkon haltijan olisi kuitenkin toimitettava liittäville verkonhaltijalle tiedot, joita tämä tarvitsee kapasiteetin tarjoamiseen.

Rajauksesta voi syntyä etusijamenettelyn kiertämismahdollisuus, mikäli suljettu jakeluverkko voi ensin saada kapasiteettia ylemmältä verkonhaltijalta ilmoitetun hankekokonaisuuden ja etusijaryhmäjakauman perusteella, ja sen jälkeen jakaa kapasiteetin suljetun verkon sisällä käyttäjille haluamallaan tavalla. Käyttäjäjakauma tai kapasiteetin käyttötarkoitus voi myöhemmin muuttua ilman, että yksittäisiä käyttäjiä käsitellään uudelleen etusijamenettelyssä.

Suljetun jakeluverkon haltijalle tulee asettaa velvollisuus seurata ja raportoida, että ylemmälle verkonhaltijalle ilmoitettu etusijaryhmäjakauma ja kapasiteetin käyttötarkoitus vastaavat kapasiteetin tosiasiallista käyttöä myös liittymisen jälkeen. Kapasiteettia ei tule voida kohdentaa myöhemmin eri käyttötarkoitukseen tai alempaan etusijaryhmään kuuluvalla sähkönkäyttökohteelle ilman uutta liittymissopimushakemusta ja etusijakäsittelyä.

Sähkövarastojen keskinäinen etusijajärjestys

Etusijaryhmän 4 sisällä sähkövarastoilla voi olla sähköjärjestelmän kannalta hyvin erilainen merkitys. Kaikkien sähkövarastojen käsittely täysin samanarvoisina ei välttämättä johda sähköverkon kapasiteetin tarkoituksenmukaisimpaan kohdentamiseen.

Sähköjärjestelmän toimivuuden ja tehokkuuden näkökulmasta olisi perusteltua, että etusijaryhmän 4 sisällä etusijaa annetaan ensiksi sellaisille sähköntuotannon yhteydessä sijaitseville sähkövarastoille, jotka eivät kuulu edellä kuvatuilla perusteilla etusijaryhmään 1, toiseksi sähkönkäyttökohteen yhteydessä sijaitseville sähkövarastoille, jota ei edellä esitetyillä perusteilla pidetä osana sähkönkäyttökohdetta, kolmanneksi 400 kilovoltin jännitetasoon liittyville itsenäisille sähkövarastoille ja lopuksi muihin jännitetasoihin liittyville itsenäisille sähkövarastoille. Näin toimimalla voitaisiin tehostaa verkon hyödyntämistä esimerkiksi kantaverkon muuntokapasiteetin riittävyyden osalta.

9.10.2026

Tuotanto- ja joustositoumus

Joustositoumuksen lisäisyys

Ehdotetussa 20 e §:ssä joustositoumukseen ei sisälly lisäisyysvaatimusta. Sitoumuksen täyttämiseksi riittäisi, että järjestäytyneellä markkinapaikalla tarjotaan jatkuvasti laissa tarkoitettua sähköntuotantokapasiteettia.

Ilman lisäisyysvaatimusta joustositoumus ei välttämättä lisää sähköjärjestelmän käytettävissä olevaa joustavaa kapasiteettia. Olemassa olevaa tuotantokapasiteettia voitaisiin kohdentaa sitoumusten täyttämiseen ilman, että joustoon käytettävissä olevan kapasiteetin määrä tosiasiallisesti kasvaisi. Sääntelyn tavoitteena tulisi olla kasvattaa sähköjärjestelmän käytössä olevaa joustavaa kapasiteettia, joten joustositoumukseen tulee lisätä lisäisyysvaatimus.

Mikäli lisäisyysvaade asetettaisiin, voitaisiin käyttää samaa ajallista määrittelyä kuin mitä lakiluonnoksessa on esitetty tuotantositoumukselle, eli enintään 36 kk ero kulutushankkeen sekä sitoumuksen antavan joustokapasiteettihankkeen käyttöönoton välillä. Lisäisyysvaateessa tulisi kuitenkin määritellä myös se, milloin joustokapasiteetin on viimeistään oltava käytössä. Tämä kriteeri voitaisiin määritellä esimerkiksi niin, että joustokapasiteetin tulisi olla käytössä viimeistään silloin, kun kulutuskapasiteetti otetaan käyttöön. Samaa kriteeriä tulisi soveltaa myös tuotantositoumuksen osalta.

Joustavan kapasiteetin määritelmä

Lakiehdotuksen perusteluissa joustolla tarkoitetaan verkkoon syötetyn sähkön tai kuorman muutosta. Lakiteksti ei kuitenkaan selkeästi edellytä, että kapasiteetin tulisi joustaa. Lisäksi lain perustelut sulkevat kysyntäjoustopois edellyttämällä, että joustokyky tulee sähköntuotannosta. Siten kyse on ennemminkin tuotantokapasiteettisitoumuksesta kuin joustositoumuksesta.

Joustositoumus voidaan myös käsitteenä helposti sekoittaa joustavan liittymissopimuksen kanssa. Näillä asioilla ei kuitenkaan ole tekemistä keskenään. Käytetty terminologia olisi hyvä selkeyttää tulkinnanvaraisuuden välttämiseksi. Erityisen tärkeää on, että tilapäisestä joustavasta liittymissopimuksesta ei tule saada etua etusijamenettelyssä, koska kyseessä on vain väliaikainen sitoumus, joka mahdollistaa nopeamman liittymisen asiakkaalle, muttei tuo pysyvää hyötyä sähköverkolle. Pysyvästi joustavilla liittymissopimuksilla verkkoinvestointeja voitaisiin osin korvata asiakkaiden kanssa sovitulla joustolla, mikä nopeuttaisi liityntöjen tarjoamista (ks. tästä lisää jäljempänä). Pysyvästi joustava liittymissopimus ei kuitenkaan ole työkalu osittain tai kokonaan kiinteää liittymää hakevien asiakkaiden etusijan määrittämiseen, vaan sen rooli on mahdollistettujen liityntöjen kokonaismäärän kasvattaminen.

Kysyntäjoustopois edellytykset tarjota joustositoumus

Sähköä kuluttavan prosessin joustolla aikaansaatu kysyntäjoustopois ei lain perustelujen mukaan olisi riittävä tapa täyttää joustositoumus, vaan kysyntäjoustopois tulisi tapahtua epäsuorasti kulutuskohteessa olevan voimalaitoksen tuotantoa nostamalla. Tämä on perusteltua, jos ajatellaan, että joustavakaan kulutus ei välttämättä kykene joustamaan niin pitkiä aikoja, kuin mitä Suomessa esiintyvissä harvinaisissa niukkuustilanteissa olisi

9.10.2026

tarpeen. Tämä rajausta myös helpottaisi velvoitteen valvontaa ja varmistaisi jouston kohtuuhintaisuutta, sillä kysyntäjouston marginaalikustannus voisi olla äärimmäisen korkea.

Toisaalta teknologian kehitys on nopeaa, ja kysyntäjouston kyvykkyydet voivat tulevaisuudessa kasvaa. Samoin energiavarastojen osalta kehitteillä on teknologioita, jotka kykenevät toimimaan paljon nykyisiä varastoja pitempään täydellä kapasiteetillaan (>100 tuntia). Olisi hyödyllistä, jos laissa voitaisiin määrittää kriteerit ja ominaisuudet pitkäkestoiselle ja kohtuuhintaiselle joustolle, esimerkiksi verrattuna saman jouston tuottamiseen uudella säätökykyisellä tuotantokapasiteetilla. Mikäli tulevaisuudessa tulisi tarjolle säätövoimaa edullisempia tapoja tarjota yhteiskunnan näkökulmasta samantasoinen jousto, näitä voitaisiin etusijamenettelyn ehdoissa huomioida ilman erillistä lakimuutosta. Mittareina voitaisiin käyttää esimerkiksi jouston aktivointihintaa ja kesto.

Markkinapaikka ja tarjousten tosiasiallinen käytettävyys

Joustositoumuksen tulee kohdistua sähkön ja sähköenergian riittävyyden kannalta tarkoituksenmukaiselle markkinalle. Vuorokausi- ja päivänsäiset energiamarkkinat sekä energiatarjouksia sisältävät reservimarkkinat soveltuvat tähän tarkoitukseen paremmin kuin sellaiset reservimarkkinat, joiden tuotteet eivät edellytä sähkön tarjonnan pitkäkestoista lisäämistä. FCR- ja FFR-reservimarkkinoille osallistumista ei siten tule pitää riittävänä joustositoumuksen täyttämiseksi.

Mikäli muu kuin sähköntuotantoon perustua joustositoumus hyväksyttäisiin, tulisi estää tilanne, jossa kapasiteetti katsotaan tarjotuksi markkinapaikalle, vaikka sille asetettu tarjoushinta on niin korkea, että jouston aktivoituminen on äärimmäisen harvinaista. Laissa tai sen nojalla annettavassa tarkemmassa sääntelyssä tulisi tällöin määrittää, millä edellytyksillä markkinapaikalle tehtyä tarjousta voidaan pitää aidosti käytettävissä olevana joustona, ja ovatko kaikki joustot samanarvoisia niiden marginaalikustannuksista riippumatta.

Mikäli joustositoumus voidaan toteuttaa vain lisäisessä voimalaitoksessa, se vähentää tarvetta yllä mainittuja seikkoja varmentaville erityisille ehdoille, huomioiden REMIT-sääntely.

Joustositoumuksessa määritellyn tarjousalueen määräytyminen

Lakiehdotuksen mukaan joustavan kapasiteetin on sijaittava samalla tarjousalueella kuin sähkönkäyttökohde, jonka puolesta sitoumus annetaan. Sama tarjousalue on mielestämme oikea maantieteellinen rajausta joustositoumukselle, jotta uutta säätövoimaa voidaan toteuttaa kulutuspainotteiseen Etelä-Suomeen myös siinä tapauksessa, että sitoumuksen antava sähkönkäyttökohde sijoittuisi esimerkiksi tuotantopainotteiseen Länsi- tai Pohjois-Suomeen.

Vaikka Suomessa on tavoite yhden tarjousalueen säilyttämisestä, liittyjän oikeusturvan ja sääntelyn ennakoitavuuden vuoksi lakiin tulee kirjata, että vaatimuksen täyttyminen arvioidaan liittymissopimuksen tekemisen ajankohtana voimassa olevan tarjousaluejaon perusteella. Mahdollinen myöhempi tarjousaluejaon muutos ei saa johtaa siihen, että aikaisemmin hyväksytty sitoumus muuttuu liittyjästä riippumattomasta syystä

9.10.2026

lainvastaiseksi. Vertailun vuoksi, tuotantositoumuksen osalta on erikseen määriteltävä, että sijainti samalla alueella määrittellään tarjouspyynnön käsittelyhetken tilanteen mukaan, mikä on järkevä vaatimus.

Ehdollisen sitoumuksen hyväksyminen eräkäsittelyssä

Eräkäsittelyn ajankohtana sitoumukseksi tulee voida hyväksyä ehdollinen sitoumus. Uusi jousto- tai tuotantokapasiteetti voitaisiin tällöin rakentaa sillä ehdolla, että sähkönkäyttöhanke saa eräkäsittelyssä tavoittelemansa liittymiskapasiteetin. Mikäli kapasiteettia allokoidaan hankkeelle eräkäsittelyssä vain osittain, myös tuotanto- ja joustositoumus tulee toteuttaa vain osittain.

Jousto- ja tuotantositoumuksen täyttymisen valvontavastuu

Ehdotetun 20 e §:n mukaan verkonhaltijan olisi valvottava jousto- ja tuotantositoumusten noudattamista liittynän koko käyttöajan. Liittyjän olisi toimitettava verkonhaltijalle valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

Fingrid katsoo, ettei markkinatarjousten ja tarjouskäyttäytymisen käytönaikainen valvonta sovellu verkonhaltijan tehtäväksi. Verkonhaltijoilla ei ole pääsyä osallistujakohtaisiin vuorokausi- tai päivänsisäisten markkinoiden tarjoustietoihin, eikä tällaista pääsyä ole tarkoituksenmukaista järjestää huomioiden, että kyseessä on erittäin sensitiivinen sisäpiiritieto. Verkonhaltijan ei siten ole käytännössä mahdollista jatkuvasti todentaa, onko joustositoumuksessa määritetty kapasiteetti tarjottu järjestäytyneelle markkinapaikalle tai onko tuotantositoumus täytetty.

Sääntely koskee kaikkia verkonhaltijoita, joten valvontamallin tulee olla sellainen, että kaiken kokoiset verkonhaltijat pystyvät sitä noudattamaan. Markkinoiden ja tarjouskäyttäytymisen valvonta soveltuu paremmin viranomaiselle. Liittyjän oma määräaikainen raportointi Energiavirastolle olisi tarkoituksenmukainen lähtökohta, jota voitaisiin täydentää viranomaisen tiedonsaantioikeuksilla, riskiperusteisella valvonnalla ja mahdollisella valvontamaksulla, jolla varmistetaan viranomaisen resursointi.

Mikäli joustositoumukseseen lisätään lisäisyysvaade, voidaan käytännössä olettaa, että sitoumuksen täyttävä uusi tuotantokapasiteetti tosiasiallisesti lisää sähköjärjestelmän käytössä olevaa joustoja uskottavalla tavalla. Todennäköisesti ei olisi järkevää rakentaa uutta sähköntuotantolaitosta, joka olisi jatkuvasti seisokissa tai huollossa. Mikäli lisäisyysvelvoitetta ei joustositoumukseseen lisättäisi, voisi olla tarpeen säätää kapasiteetille esimerkiksi huoltokeskeytysten keston enimmäisrajoituksia, mutta niiden valvonta olisi hankalaa. Siten joustositoumuksen lisäisyysvaade ratkaisisi tämänkin ongelman.

Tuotantositoumus ja aluejako

Fingrid pitää perusteltuna, että kantaverkonhaltija määrittää ja julkaisee tuotantositoumusta varten alueet, joita pidetään kantaverkon siirtorajoitusten kannalta samana alueena, sekä alueiden määrittämisen perusteet.

Ehdotettu kuuden kuukauden määräaika aluejaon julkaisemiselle ennen erän käsittelyn aloittamista on kuitenkin ensimmäisen eräkäsittelyn osalta liian jäykkä. Ensimmäistä käsittelyä koskevaan vaatimukseen tulee säätää siirtymäajan helpotus, jotta lain

9.10.2026

soveltamisen aloittaminen ja ensimmäinen kapasiteetin jakaminen eivät viivästy aluejaon julkaisemiseen liittyvän määräajan vuoksi.

Jatkossa kuuden kuukauden ennakko-aika voi tukea liittyjien ennakoitavuutta. Ensimmäisen erän osalta aluejaon tulee kuitenkin voida tulla sovellettavaksi tätä lyhyemmällä määräajalla.

Muut asiat

Lain voimaantulo ja toimeenpano

Lakiehdotuksen mukaan lakia sovellettaisiin myös ennen lain voimaantuloa tehtyihin tarjouspyyntöihin, joiden perusteella ei ole tehty sitovaa ehdollista liittymissopimusta tai liittymissopimusta. Samalla muiden kuin etusijaryhmään 1 kuuluvien tarjouspyyntöjen ensimmäinen eräkäsittely olisi toteutettava viimeistään 31.12.2027.

Fingrid pitää erittäin tärkeänä, että laki tulee voimaan suunnitellusti 1.1.2027. Ennakoitava ja ripeä voimaantulo on tarpeen lain tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi, liittymissopimushakemusten käsittelyyn ja verkkokapasiteetin jakamiseen liittyvän epävarmuuden vähentämiseksi sekä hakijoiden tasapuolisen ja ennakoitavan kohtelun varmistamiseksi. Lain soveltamisen aloitusajankohta sekä Energiaviraston vahvistusmenettelyjen, verkonhaltijoiden liittymisehtojen ja ensimmäisen eräkäsittelyn keskinäinen aikataulu tulee sovittaa yhteen. Tavoitteena tulee olla, että kapasiteettia voidaan jakaa uusien periaatteiden mukaisesti mahdollisimman nopeasti.

Pysyvästi joustavat liittymissopimukset

Fingrid pitää valitettavana sitä, ettei nykysääntely mahdollista pysyvästi joustavien liittymissopimusten tosiasiallista hyödyntämistä. Pysyvästi joustavilla liittymissopimuksilla verkkoinvestointeja voitaisiin osin korvata asiakkaiden kanssa sovitulla joustolla, mikä nopeuttaisi liityntöjen tarjoamista. Tämä tavoite ei ole ristiriidassa priorisoinnin kanssa. Tämä voitaisiin toteuttaa poistamalla sähkömarkkinalain (588/2013) 20 c § neljäs momentti, joka nyt mahdollistaa Energiaviraston pysyvän joustavan liittymän peruutuspäätöksen. Peruutuspäätös voitaisiin korvata liittymän mahdollisuutena hakea uudestaan liittymissopimusta tarvitsemalleen suuremmalle kiinteälle sähkön syötölle, jolloin tämä hakemus käsiteltäisiin etusijamenettelyn mukaisesti.

Esityksen perusteluissa olevat kuvaukset

Hallituksen esityksen perusteluissa olevat kuvaukset Fingridin liittymisehdoista ja liittämisperiaatteista tulee päivittää vastaamaan valmistelun edetessä voimassa olevaa ja käyttöön otettavaksi tarkoitettua menettelyä. Fingridin liittymisehtoja ja liittämisperiaatteita kehitetään parhaillaan, minkä vuoksi nopeasti vanhentuvat kuvaukset eivät saa jäädä lopulliseen hallituksen esitykseen.

Lunastuslupakäsittelyn nopeuttaminen järjestelmävastaavalle kantaverkonhaltijalle

Vielä vuonna 2019 Fingridin lunastuslupien keskimääräinen käsittelyaika työ- ja elinkeinoministeriössä oli noin 6 kuukautta. Lupien keskimääräinen käsittelyaika on viime vuosina kohonnut merkittäväällä tavalla ja tällä hetkellä Fingridin kantaverkkoinvestointien lunastuslupien keskimääräinen käsittelyaika on yli 2 vuotta.

9.10.2026

Lunastuslupakäsittelyn nopeuttaminen olisi merkittävin yksittäinen toimi, jolla kantaverkon rakennusaikaa voidaan lyhentää ja varmistaa, että kehittyvä sähköverkko pystyy mahdollistamaan Suomeen uusia teollisia investointeja.

TEM:n käsittelemistä lunastuslupahakemuksista lähes kaikki ovat sähkönsiirron lunastuslupahakemuksia. TEM käsittelee lunastuslupahakemuksia ilman lakisääteistä prioriteettijärjestystä. Eri toimijoiden välinen riippuvuussuhde edellyttää kuitenkin erityisesti kantaverkon lunastuslupakäsittelylle erityistä ripeyttä. Kantaverkko toimii muiden investointien ja siten myös muiden lunastuslupan hakijoiden hankkeiden mahdollistajana.

Näin ollen pidämme tärkeänä, että laajaa yhteiskunnallista intressiä palvelevan kantaverkon lunastuslupien käsittely saa etusijan muihin käsittelyssä oleviin lunastuslupiin nähden. Fingridin etusijaa tukevat myös Fingridin asiakkaat, jotka ovat muita lunastuslupien hakijoita:

https://www.fingrid.fi/globalassets/dokumentit/fi/yhtio/toimikunnat/neuvottelukunta/nk126_muistio04032026.pdf

Esitämme sähkömarkkinalakiin uutta säännöstä kantaverkonhaltijan etusijalle. Mallina säännökselle toimisi esimerkiksi eräiden ympäristöasioiden käsittelystä Lupa- ja valvontavirastossa annetun lain (823/2025) 7 §. Koska muutos on kriittinen sähkömarkkinalain mukaiselle kantaverkonhaltijalle, pidämme sopivana säännöksen lisäämistä sähkömarkkinalakiin. Arvioimme sen olevan merkittävin yksittäinen toimenpide, jolla voidaan nopeuttaa kantaverkon rakentamista ja siten korottaa verkon siirtokapasiteettia. Lunastuslupan määräaika myös mahdollistaa tehokkaamman ja ennakoitavamman kantaverkon rakentamisen, ja siten selkeämmän tilannekuvan siitä, milloin asiakasliittynät voidaan toteuttaa luoden investointivarmuutta.

Mikäli lainsäätäjä pitää tarkoituksenmukaisempana asian säätämistä esimerkiksi eräiden ympäristön käyttöön vaikuttavien hankkeiden lunastusluvasta annetussa laissa (ns. lunastuslupalaki, 768/2004), pidämme sitä yhtä lailla toimivana.

Esitämme näin ollen sähkömarkkinalakiin uutta pykälää (esim. uusi 13 a § Kantaverkonhaltijan etusija lunastuslupamenettelyssä), joka kuuluisi seuraavasti:

”Lupaviranomaisen on annettava kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (603/1977) mukaisten lupa-asioiden käsittelyssä etusija järjestelmävastaavalle kantaverkonhaltijalle suhteessa muihin, lisäksi tämän lain 14 §:n mukaista hankelupaa edellyttäviin lupahakemuksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain mukainen järjestelmävastaavan kantaverkonhaltijan lupahakemus on käsiteltävä 6 kuukaudessa siitä laskien, kun lupahakemusta koskeva kuulutus julkaistaan.”

Jussi Jyrinsalo

Johtaja, Asiakkaat ja kantaverkkosuunnittelu, Fingrid Oyj